

## D ů v o d y:

Žalobkyně usiluje o obnovu řízení z důvodu § 530 čís. 7 c. ř. s., tvrdíc, že předpoklady obou rozsudků v základním sporu, jež vedly k jejímu odsouzení podle původní žaloby, jsou zvráceny rozsudkem patentního soudu ze dne 31. března 1930, jenž jí byl doručen dne 15. dubna 1930, takže jí bez jejího zavinění nebylo lze, by tohoto důkazu použila před skončením ústního jednání, jemuž následoval rozsudek soudu první stolice (§ 530 poslední odstavec c. ř. s.), ačkoli by jeho použití v základním sporu bylo bývalo způsobilo rozhodnutí pro ni příznivější. Opírá se tedy žaloba o obnovu o rozsudek patentního soudu, jenž byl vydán teprve po skončení řízení v první stolici v základním sporu, t. j. po 29. listopadu 1929, kdy byl vynesena rozsudek procesního soudu. Ježto rozsudek soudu první stolice má být v souhlasu se skutkovým stavem, jenž tu byl v době, kdy byl vynesena, nelze se ho za účelem obnovy řízení ve smyslu § 530 čís. 7 c. ř. s. dovolávat, poněvadž byl vydán teprve, když v základním sporu bylo skončeno řízení v první stolici. Neopírá se tudíž žaloba o obnovu o žádný z důvodů § 530 c. ř. s. (srov. rozh. čís. 2946, 3220, 3889, 4836, 6430, 8121 sb. n. s.).

## Čís. 11167.

**Práva ze směnky mohou být převedena i fusí akciové společnosti, aniž se vyhledává indosace směnek. Přešly-li při fusi na banku směnky i s věnovací listinou, podle níž byla banka oprávněna směnky dodatečně vyplniti a zažalovati, nabyla tím banka nejen práv ze směnek, nýbrž i práva k dodatečnému jich vyplnění.**

**Pro závazek přijatele směnky jest nerozhodné, zda byl podpis výstavce připojen řádně čili nic. Otázka, zda osoby podepsavší za firmu, jež byla výstavcem směnky (čl. 4 čís. 5 sm. řádu), byly k tomu oprávněny, mohla by přijíti v úvahu, kdyby byl proti majiteli směnky uplatňován závazek ze směnky; jinak stačí, že není pochybnosti o totožnosti žalobce jako oprávněného ze směnky.**

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1931, Rv I 858/31.)

Žalovaný odevzdal blankosměnky bance L., jež napotom splynula s bankou P. Banka P. směnky vyplnila a zažalovala je proti žalovanému. Žalovaný namítl proti směnečnému platebnímu příkazu mimo jiné, že žalobkyně není oprávněna uplatňovati proti němu směnky, ježto jí nebyly bankou L. postoupeny a že žalobkyně jako vystavitelka není na směnce podepsána tak, jak má svou firmu podpisovati. **Procesní soud první stolice ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v důvodech:** Žalovaný vytýká, že první soud má za to, že směnečné právo žalující strany jest odůvodněno přes to, že T. a W., kteří za žalobkyni jako vydatelku směnky podepsali, nebyli k pod-

pisování oprávnění. V té příčině jest prvému soudu dáti za pravdu, že požadavku čl. 4 čís. 5 směn. ř. ze dne 25. ledna 1850, čís. 51 ř. zák., podle něhož tento spor vzhledem k době splatnosti směnek musí býti rozhodnut (§§ 107 a 110 směn. zákona), bylo vyhověno přes to, že podle obchodního rejstříku nebyli T. a W. oprávněni podepisovati firmu žalobkyně, neboť jejich podpisem bylo založeno právo, nikoli závazek žalující strany, žalující strana jest držitelkou směnek a svůj podpis na směnkách uznává. Není také správný právní názor odvolatele, že měla banka L. převést své pohledávky proti žalovanému buď směnečně nebo obecnoprávně na žalobkyni, ale že nebylo po právu, když žalující strana sama směnky vyplnila, ježto proti žalovanému neměla žádnou pohledávku. Žalovaný přehlíží bezvadné zjištění prvého soudu, že banka L. splynula s bankou P. a tudíž žalobkyně, jíž byly směnky i s věnovacím prohlášením předány jako právní nástupkyni banky L., byla oprávněna je vyplniti a zažalovati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

#### d ů v o d ů:

Dovolání shledává nesprávným právní názor odvolacího soudu, že byla žalobkyně, jíž byly směnky s věnovacím prohlášením předány jako právní nástupkyni banky K., oprávněna je vyplniti a zažalovati. Žalobkyně nemohla prý nabýti vůbec práv ze směnek, poněvadž nepřešly na ni indosací. Civilněprávní postup pohledávek opravňoval by prý žalobkyni k jich uplatnění jen v obyčejném sporu, nikoli však ve sporu směnečném. Leč právnímu názoru odvolacího soudu jest plně přisvědčiti. Práva ze směnky mohou býti převedena i směnečně, t. j. indosací, i obecnoprávně, na př. postupem, dědictvím a jinými případy zákonné universální sukcese, zvláště fusí akciových společností, jak se stalo i zde (srovnej komentář k směnečnému řádu Stauba-Stranze při čl. 9 pozn. 9, 3). Při universální sukcesi, tedy i při fusi nastupuje právní nástupce v právní postavení svého předchůdce. Proto netřeba k převodu vlastnictví odevzdání věcí movitých, ani indosace papírů na řad, ani postupu pohledávek (srovnej komentář Stauba-Piska § 6 k čl. 247 obch. zák.). Any žalobní směnky přešly následkem fuse s banky K. na žalující banku i s věnovací listinou, podle níž byla ona banka oprávněna směnky dodatečně vyplniti a zažalovati, nabyla tím žalobkyně nejen práv ze směnek, nýbrž i práva k dodatečnému jich vyplnění, a to i svým jménem jako vystavitelka. Žalovaný musil i s touto možností počítati, odevzdav právní předchůdkyni žalobkyně nevyplněné blankety s právy vyznačenými ve věnovací listině. Byla proto žalobkyně oprávněna i k žalobě. Odvolací soud vypořádal se správně i s námitkou neplatnosti směnek, uznáv, že jich platnosti nebylo na závalu, že se podepsali pod firmou žalobkyně jako výstavkyně T. a W., i když podle obchodního rejstříku nebyli oprávněni firmu znamenati. Nelze tvrditi, že se proto směnkám nedostávalo podstatné náležitosti čl. 4 čís. 5 směn. řádu (výstavcova podpisu), neboť ze směnek jest patrné, že výstavcem jest firma označená

takovým způsobem, že vůbec může býti jménem právního podmětu. Lhostejno jest, zda podpis pochází skutečně od osoby jím označené, či zda je padělkem. Pro závazek přijatele směnky jest nerozhodné, zda byl podpis výstavce připojen řádně čili nic. Otázka, zda osoby podepsavši za firmu, jež jest výstavcem, byly k tomu oprávněny, mohla by přijíti v úvahu, kdyby byl proti žalobkyni uplatňován závazek ze směnky, jinak stačí, není-li o její totožnosti jako ze směnky oprávněné pochybnosti (srovnej rozhodnutí čí. 2308 a 6270 sb. n. s.). O totožnosti žalobkyně nemůže býti pochybnosti, neboť na směnkách jest vyznačena celá její firma a žalobkyně byla také v držení žalobních smenek v době podání žaloby.

### Čís. 11168.

**Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čí. 1 sb. z. a n. na rok 1928.**

**Byl-li při směnce na vlastní řád podepsán jako prvý indosant rukojmí, jehož podpis nebyl přeškrtnut, nebyl majitel směnky legitimován nepřetržitou řadou indosamentů.**

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1931, Rv I 1935/31.)

Směnka, o niž tu jde, zněla na řád vlastní a byla vydána Bedřichem L-em. Směnka byla na rubu podepsána nejprve Richardem Sch-em, jenž byl uveden jako rukojmí, teprve po jeho podpisu byl na rubu směnky podpis Bedřicha L-a. Směnečný platební příkaz proti Richardu Sch-ovi ponechal procesní soud své stolice v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Žalovaný namítal, že žalobce není legitimován ke směneční žalobě, protože jest přerušena řada indosantů a že řada indosantů nejde až k žalobci, neboť výstavcem jest Bedřich L. a, ježto směnka zní na řád vlastní, musel by prý pocházeti prvý indosament od Bedřicha L-a, kdežto ze směnky je zřejmo, že žalovaný Richard Sch. jest prvním indosantem, k čemuž není jako rukojmí legitimován, a tím i ostatní indosamenty jsou bezúčinné. Jest správné, že Richard Sch. podepsal směnku na líci s dodatkem »jako rukojmí«, potom se podepsal i na rubu. Dále jest zřejmo ze směnky, že Bedřich L. jest směnečným věřitelem a že rovněž podepsal směnku na rubu, a to po podpisu Richarda Sch-a. Podle § 8 směn. zák. může přenést směnku remitent na jinou osobu indosamentem. Podle § 10 směn. zák. musí býti napsán indosament na rubu směnky a indosament jest platným, napíše-li indosant jen své jméno (Blankoindosament). V souzeném případě mohl indosovati směnku jen Bedřich L. jako remitent. To učinil, poněvadž ji, jak zřejmo ze směnky, na rubu svým jménem podepsal (Blankoindosament). Protože jde o blankoindosament, jest indosatářem žalobce, což vidno ze směnky. Směnka byla indosována směnečným věřitelem Bedřichem L-em jako indosantem na žalobce, a to blankoindosamentem, a jest žalobce oprávněn k směnečné žalobě (§ 9